

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 14Cob/130/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5816203454
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Nemravová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5816203454.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marty Nemravovej a členov senátu JUDr. Róberta Bebčáka a JUDr. Romana Tichého, v sporovej právnej veci žalobcu: O.. D. J., s miestom podnikania A. XXX/XX, XXX XX U., IČO: 17 806 950 (podnikateľský subjekt má pozastavenú činnosť od 22.1.2020 do 22.1.2023), právne zastúpený LawService, s.r.o., so sídlom Stráž 223, 960 01 Zvolen, IČO: 36 861 723, proti žalovanému: Poľnohospodárske družstvo v Hruštíne, so sídlom Črchľa 396, 029 52 Hruštín, IČO: 00 222 372, právne zastúpený Advokátska kancelária Kováčik Legal s.r.o., so sídlom Radlinského 1729, 026 01 Dolný Kubín, IČO: 47 238 429, v konaní o zaplatenie 122.552,41 Eur s príslušenstvom, o odvolaniach žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Námestovo č.k. 2Cb/1/2016-367 zo dňa 30. júla 2021 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Námestovo č.k. 2Cb/1/2016-392 zo dňa 13. septembra 2021, takto

rozhodol:

Odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Námestovo č.k. 2Cb/1/2016-367 zo dňa 30. júla 2021 **o d m i e t a .**

Uznesenie Okresného súdu Námestovo č.k. 2Cb/1/2016-392 zo dňa 13. septembra 2021, **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením č.k. 2Cb/1/2016-367 zo dňa 30. júla 2021 okresný súd rozsudok Okresného súdu Námestovo č.k. 2Cb/1/2016-120 zo dňa 12.02.2019 zrušil.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že rozhodol „rozsudkom pre zmeškanie č.k. 2Cb/1/2016-120 zo dňa 12.02.2019 tak, že žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi istinu 122.552,41 Eur spolu s 0,05%-tným poplatkom z omeškania zo sumy 21.147,- Eur za obdobie od 30.07.2014 do zaplatenia, zo sumy 49.760,76 Eur od 29.08.2014 do zaplatenia a zo sumy 51.644,65 Eur od 25.09.2014 do zaplatenia, v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku (I. výrok), zároveň žalobcovi proti žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (II. výrok) a rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť súdny poplatok zo žaloby vo výške 7.352,50 Eur (III. výrok). V dôvodoch svojho rozhodnutia konštatoval, že vo veci nariadil pojednávanie na deň 12.02.2019, na ktorý sa žalovaný (jeho právny zástupca nedostavil), hoci bol naň riadne a včas predvolaný (doručenie bolo právnenému zástupcovi žalovaného doručené do elektronickej schránky dňa 19.12.2018 o 12.39 hod.), svoju neúčasť na pojednávaní neospravedlnil žiadnym spôsobom, teda včas a vážnymi okolnosťami, hoci bol v predvolaní poučený o následkoch nedostavenia sa a o možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a to aj na návrh protistrany. Žalobca navrhol vydanie rozsudku pre zmeškanie pre neúčasť žalovaného, ktorému návrhu súd podľa § 274 C.s.p. vyhovel.“

3. Dňa 03.03.2019 bol okresnému súdu doručený návrh žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, ktorý odôvodnil tým, že advokátskej kancelárii právneho zástupcu žalovaného bolo predvolanie na pojednávanie doručené do elektronickej schránky dňa 19.12.2018. Preberanie, evidovanie mala na starosti advokátska koncipientka. Táto predvolanie vytlačila vzhľadom k tomu, že

obsahovalo predvolanie odročenie pojednávania vytyčené na deň 16.01.2019, do pracovného diára na rok 2019, do ktorého sa zapisujú všetky pojednávania a tiež termíny, vyznačila zrušenie termínu. „Uvedený termín poznačila aj do elektronického diára Google kalendár, ktorý využíva právny zástupca na evidenciu termínov v mobilnom telefóne. Ako dôkaz právny zástupca predložil čestné prehlásenie advokátskej koncipientky E. E. J., fotografiu z Google kalendára, fotografiu zápisu z pracovného diára zo dňa 16.01.2019, zo dňa 12.02.2019 a zo dňa 12.03.2019. V návrhu ďalej doplnil, že o termíne pojednávania predsedu predstavenstva žalovaného informoval až v prvom pracovnom týždni v mesiaci január 2019, nakoľko v termíne od 22.12.2018 - 02.01.2019 v kancelárii čerpali dovolenky. Žalovaného informoval, že pojednávanie sa uskutoční dňa 12.03.2019 o 08:15 hod., tak ako to mal poznačené nielen v pracovnom diári, ale aj v elektronickom diári v mobilnom telefóne. Zároveň si so žalovaným dohodli poradu pred pojednávaním a to predbežne v týždni od 04.03. - 08.03.2019, nakoľko s klientom mali pred každým úkonom poradu vzhľadom na výšku sporu, išlo o závažnú vec, na ktorú bral obzvlášť závažný zreteľ. Na preukázanie uvedeného predložil čestné vyhlásenie predsedu predstavenstva žalovaného O..“

4. Žalovaný v návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie ďalej poukázal na to, že počas celého sporu bol aktívny, zaslal okresnému súdu všetky žiadané vyjadrenia. Žalovaný argumentoval aj výškou predmetu predmetného sporu a tiež poukázal na nález Ústavného súdu SR sp.zn. II. ÚS 369/2018 zo dňa 13.12.2018, ktorého argumentáciu si osvojil.

5. O návrhu žalovaného na zrušenie kontumačného rozsudku Okresným súdom Námestovo č.k. 2Cb/1/2016-120 zo dňa 12.02.2019 rozhodol okresný súd uznesením zo dňa 10.05.2019, pod č.k. 2Cb/1/2016-198 tak, že návrh žalovaného na zrušenie predmetného rozsudku zamietol. Uznesením odvolacieho súdu zo dňa 29.10.2020 bolo na základe odvolania žalovaného prvostupňové rozhodnutie zrušené a vec bola vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu po doručení rozhodnutia odvolacieho súdu sa vyjadril, pričom bližšie okolnosti okresný súd uviedol v ods. 6 napadnutého uznesenia.

6. Okresný súd ďalej citoval rozhodujúcu právnu úpravu § 274 CSP, § 277 ods. 2 CSP, § 277 ods. 3 CSP a konštatoval procesnú povinnosť súdu pripraviť pojednávanie. Bližšie splnenie procesných podmienok vyhodnocoval okresný súd v ods. 11., 12. a 13. napadnutého uznesenia a tiež uvádzal rozhodujúce skutočnosti z vyjadrenia žalovaného.

7. Okresný súd ďalej uviedol v napadnutom uznesení, že: „Vo vzťahu k ostatnej judikatúre, na ktorú sa strany sporu odvolávali sa súdu javí konštatovať, že pokiaľ ide o rozhodnutie Ústavného súdu SR (sp. zn. II ÚS 213/09 zo dňa 27.05.2009), ide o skorší ústavným súdom prezentovaný názor, pričom ale oba zhodne konštatujú záverom, že posudzovanie dôležitosti ospravedlniteľného dôvodu, ktorým sa žiada o zrušenie rozsudku pre zmeškanie podľa § 277 ods. 2 CSP nemožno posudzovať bez prihliadnutia na všetky okolnosti prípadu a tiež na správanie sa sporovej strany, keď v konečnom dôsledku len takýto postup sa podľa názoru súdu javí súladný s princípom spravodlivosti už len s ohľadom na to, že posúdenie závažnosti ospravedlniteľného dôvodu je vecou úvahy súdu, tento pojem nie je definovaný, a preto nemôže byť posudzovaný bez vyhodnotenia okolností prípadu a správania sa sporovej strany. A takýto postup je v súlade s nálezom ústavného súdu č. II.ÚS 369/2019, zhodne s ktorým, vychádzajúc z okolností konkrétneho prípadu, rozhodovali aj ďalšie súdne authority - Krajský súd v Banskej Bystrici, ktorý vo svojom rozhodnutí sp.zn. 17Co/70/2018 zo dňa 31.07.2018 konštatoval, že označenie ospravedlniteľného dôvodu pre zmeškanie pojednávania, ak ho strana sporu uviedla a deklarovala a súd jej návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie nevyhovet, hoc išlo o 16 ročný spor, spôsobuje porušenie práva na spravodlivý proces. Obdobne Krajský súd v Prešove vo svojom uznesení sp. zn. 24Co/156/2017 zo dňa 24.5.2018 zrušil rozsudok pre zmeškanie, pričom z jeho odôvodnenia vyplýva, že za ospravedlniteľný dôvod považoval aj zlyhanie ľudského faktora, ktoré môže nastať tak na strane súdu ako aj na strane sporu, t.j. zhodne ako v prejednávaní veci, kedy došlo k zlyhaniu ľudského faktora na strane žalovaného a jeho právneho zástupcu, resp. jeho advokátskeho koncipienta. Krajský súd v Prešove konštatoval, že zamietnutie návrhu žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie je príliš formalistické a hraničí s odmietnutím spravodlivosti, keď v tam posudzovanom prípade došlo práve k administratívne pochybeniu a zaslaní vyjadrenia k žalobe, predkladané na základe výzvy súdu, na nesprávny súd. A napokon aj zo žalobcom predkladaného uznesenia NS SR zo dňa 22.11.2018, sp. zn. 5Obdo/87/2018, rozhodujúceho o dovolaní proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici, č.k. 41Cob/228/2017 vyplýva, že procesná aktivita žalovaného v spore, bola

posudzovaná v súvislosti s (o) (ne) splnením podmienok pre vydanie rozsudku pre zmeškanie podľa § 274 CSP, nie v súvislosti s návrhom na zrušenie kontumačného rozsudku, kedy sa naopak predpokladá posúdenie všetkých okolností konkrétneho prípadu. Vychádzajúc z vyššie uvedeného, je súd názoru, že vyhovením návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie a zrušenie kontumačného rozsudku zodpovedá posúdeniu všetkých okolností prejednávaneho prípadu a z hľadiska posudzovaných okolností aj postupu najvhodnejšiemu a zlučiteľnému so základnými zásadami civilného procesu. Z toho dôvodu sa súd potom nepriklonil k judikatúre prezentovanej stranou žalobcu v jeho vyjadrení k návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie zo dňa 28.04.2021, konkrétne uzneseniu Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3Cob/15/2020 zo dňa 30.03.2020, hoc toto rozhodnutie vychádzalo z neskoršieho obdobia, ale sa odvolávalo na uznesenie ústavného súdu skôr vydané sp. zn. II.ÚS/213/2009 z 27.05.2009, po ktorom už bol vydaný nález ústavného súdu II.ÚS 369/2018, v zhode s ktorým je rozhodnutie NS SR sp. zn. 5Obdo/26/2019 z 29.01.2020, ku ktorých prezentovaným názorom sa prvostupňový súd priklonil. Podobne ani rozhodnutie dovolacieho súdu NS SR sp. zn. 5Obdo/87/2018 zo dňa 22.11.2018 nie je v rozpore s nálezom ústavného súdu II.ÚS 369/2018, pretože toto posudzovalo len prípustnosť dovolania a splnenie podmienok pre vydanie rozsudku pre zmeškanie podľa § 274 CSP, v súvislosti s čím bola posudzovaná aj aktivita žalovaného v spore. V neposlednom rade je súd názoru, že toto rozhodnutie nie je v rozpore s názormi prezentovanými v náleze Ústavného súdu ČR sp. zn. IV.ÚS 1241/2012, sp. zn. I. ÚS 329/2008 z 20.06.2011.“

8. Proti tomuto uzneseniu okresného súdu v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca v rozsiahlom podaní právneho zástupcu, ktorý namietal, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP), rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP), konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm. d) CSP) a citoval rozhodujúcu právnu úpravu (§ 274 CSP, § 277 ods. 2 CSP), a tak isto k tomu zodpovedajúci komentár a skutočností uvedené v knihe autorov - ŠTEVČEK, Marek, FICOVÁ, Svetlana, BARICOVÁ, Jana, MESIARKINOVÁ, Soňa, BAJÁNKOVÁ, Jana, TOMAŠOVIČ, Marek s názvom Komentár - Civilný sporový poriadok, 1. vydanie, Praha: C.H.Beck, 2017, s. 1003, je k § 274 CSP uvedené nasledovné: V knihe autorov - ŠTEVČEK, Marek, FICOVÁ, Svetlana, BARICOVÁ, Jana, MESIARKINOVÁ, Soňa, BAJÁNKOVÁ, Jana, TOMAŠOVIČ, Marek s názvom Komentár - Civilný sporový poriadok, 1. vydanie. Praha: C. H. Beck, 2017, s. 1005.

9. Zdôraznil odvolateľ, že právny zástupca žalovaného ako dôvod, pre ktorý žiadal zrušiť rozsudok, uviedol, že na pojednávanie vytýčené na deň 12.09.2019, sa nedostavil z dôvodu ojedinelej administratívnej chyby, teda dôvod ospravedlnenia neúčasti na pojednávaní je vznik administratívnej chyby na strane právneho zástupcu žalovaného, jeho zamestnanca. Žalobca ako také nespochybnuje, že došlo k administratívnej chybe. Spochybňuje však, že „táto administratívna chyba ako taká, nie je podľa názoru žalobcu dostatočným dôvodom na to, aby bola považovaná za objektívny ospravedlniteľný dôvod. Tiež citoval čl. 11 ods. 3 CSP a knihy autorov ŠTEVČEK, Marek, FICOVÁ, Svetlana, BARICOVÁ, Jana, MESIARKINOVÁ, Soňa, BAJÁNKOVÁ, Jana, TOMAŠOVIČ, Marek s názvom Komentár - Civilný sporový poriadok, 1. vydanie. Praha: C. H. Beck, 2017, s. 56.

10. Odvolateľ považoval za podstatné upriamiť pozornosť dovolacieho súdu na skutočnosti vyplývajúce z právnej úpravy, ktorú v odvolaní citoval § 1 ods. 1 zák. č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení zák. č. 455/1991 Z.z. o živnostenskom podnikaní (ďalej len ZoA), § 1 ods. 2 ZoA, § 1 ods. 3 ZoA, § 2 ods. 1, 3 ZoA, § 18 ods. 1, 2 ZoA, § 26 ods. 1, 4 ZoA, § 64 ods. 3 ZoA, § 1 ods. 1 Advokátskeho poriadku (ďalej len „AP“), § 6 ods. 1 AP, § 40 ods. 3, 4 AP a zdôraznil, že osoba advokáta sa dá považovať za osobu profesionála vo veci zastupovania akýchkoľvek osôb v súdnych konaniach vedených podľa CSP. Podľa ZoA taktiež dostatočne jasne vyplýva aj to, že advokát je súčasne zodpovedný za konania svojho koncipienta, pričom svojmu klientovi zodpovedá za spáchanie škody zo strany svojho koncipienta, ako keby ju spáchal on sám. Advokát teda zodpovedá za akékoľvek pochybenie svojho koncipienta, a to v takom rozsahu, ako keby také pochybenie urobil on sám, teda aj vtedy, ak dá svojmu koncipientovi vykonávať administratívne úlohy spojené s evidenciou termínu pojednávania. Za takéto pochybenia koncipienta, s tým spojené, zodpovedá sám. Predvolanie na pojednávanie (ktoré sa udialo 12.02.2019) bolo právnenému zástupcovi žalovaného doručené do jeho elektronickej schránky dňa 19.12.2018, t.j. takmer dva mesiace pred samotným pojednávaním. Právny zástupca žalovaného mal teda vedomosť o termíne pojednávania skrze svoju zamestnankyňu. Nakoľko mal právny zástupca žalovaného poštu obsahujúcu predvolanie na pojednávanie od 19.12.2018, mohol a podľa § 6 ods. 1 písm. a) AP mal sa s

ňou oboznámiť počas obdobia, ktoré bolo dlhé skoro dva mesiace. Ak sa s poštou, ktorú mal doručenú v decembri 2018 neoboznámil ani začiatkom februára 2019, pričom z jednotlivých právnych predpisov (ZoA, AP, atď.) mu vyplýva povinnosť pri výkone advokácie postupovať s odbornou starostlivosťou, tak potom takýto postup advokáta nemôže byť hodnotený ako konanie s odbornou starostlivosťou. Ak sa advokát po dlhú dobu, skoro dva mesiace neoboznámil s poštou, ktorá mu bola doručená, pričom už samotným oboznámením sa s poštou mohol ihneď zistiť administratívne pochybenie svojho koncipienta pri zapisovaní termínu pojednávania, tak potom takéto konanie, či už koncipienta alebo advokáta nemožno hodnotiť ako ojedinelé administratívne pochybenie. V danom prípade došlo k zmeškaniu pojednávania zo strany žalovaného z dôvodu pochybenia (nedbanlivostného konania) advokátskej koncipientky ako zamestnanca advokátskej kancelárie právneho zástupcu žalovaného, za ktorú plne zodpovedá právny zástupca žalovaného ako jej zamestnávateľ, pričom vzhľadom na skutkové okolnosti zmeškania termínu pojednávania je zrejmé, že v danom prípade nejde o okolnosť, ktorú v zmysle § 277 ods. 2 CSP možno považovať za ospravedlniteľný dôvod neprítomnosti žalovaného na pojednávaní, na ktorom súd rozhodol rozsudkom pre zmeškanie žalovaného. Ďalej žalobca citoval z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 2Cdo/105/2018 zo dňa 29.03.2020, z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp.zn. Obdo/34/2020 zo dňa 31.08.2020, z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 59 Obdo/26/2019 zo dňa 29.01.2020 ako i z rozhodnutia sp.zn. 5Obdo 87/2018 zo dňa 22.11.2018 a zdôraznil, že skutočnosť, či žalovaný v priebehu konania (ne)bol procesne aktívny, nie je pre rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie na pojednávaní podľa § 274 CSP rozhodujúca. Tiež poukázal na to, že „rozhodnutia súdov SR, na ktoré odkazoval Súd v odôvodnení Rozhodnutia sa netýkajú totožnej skutkovej situácie, aká vznikla v rámci tohto súdneho konania, pričom z tohto dôvodu máme za to, že Súd pri rozhodovaní nemal na ne prihliadať, resp. mal by na ne pri svojom rozhodovaní prihliadať len v minimálnej (obmedzenej) miere“. Žiadal, aby odvolací súd zmenil uznesenie tak, že návrh žalovaného na zrušenie rozsudku (t.j. rozsudku pre zmeškanie) vydaného Okresným súdom Námestovo č.k. 2Cb/1/2016-120 zo dňa 12.02.2019 zamietol a súčasne priznal žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

11. K doručenému odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný, ktorý uviedol, že navrhuje vydanie opravného uznesenia, ktorým okresný súd opraví zrejmu nesprávnosť v uznesení, a to nesprávne poučenie o možnosti podať odvolanie. Citoval § 355 ods. 2 CSP a § 357 CSP. Zdôraznil, že okresný súd v závere žalobcom napadnutého uznesenia v poučení uviedol, že proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie v lehote do 15 dní.

12. Okresný súd uznesením č.k. 2Cb/1/2016-392 zo dňa 13. septembra 2021 rozhodol o oprave tak, že „opravuje poučenie uznesenia Okresného súdu Námestovo č.k. 2Cb/1/2016-367 zo dňa 30.07.2021 tak, že poučenie správne znie: Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 357 CSP argumentum a contrario).“ V odôvodnení uznesenia uviedol, že okresný súd uznesením zrušil rozsudok pre zmeškanie okresného súdu dňa 19.08.2021, doručil právny zástupca žalovaného návrh na opravu, ktorú odôvodnil tým, že v závere predmetného uznesenia o zrušení rozsudku pre zmeškanie okresný súd uviedol, že proti tomuto uzneseniu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na okresný súd § 362 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Žalovaný poukázal na § 355 ods. 2 CSP v spojení s § 357 CSP, v zmysle ktorých ustanovení Civilného sporového poriadku platí, že ak súd vyhovel návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, proti takému uzneseniu odvolanie nie je prípustné. Žalovaný preto navrhol, aby súd vydal opravné uznesenie, ktorým opraví zrejmu nesprávnosť v uznesení. Okresný súd citoval § 224 CSP a § 234 ods. 2 CSP a konštatoval, že účelom inštitútu opravného uznesenia je napravenie pochybností, ktorých sa dopustil súd v písomnom vyhotovení rozhodnutia. Obmedzením vo vyhotovení novej opravy je to, že takýmto spôsobom súd nemôže odstraňovať vecnú vadu žaloby, ani nedostatok podania sporovej strany. Konštatoval, že po oboznámení sa s návrhom žalovaného na opravu poučenia rozhodnutia, ktorým súd návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie vyhovel, pretože okresný súd zistil, že návrh je dôvodný. „V zmysle ustanovení Civilného sporového poriadku platí, že ak bolo vo veci rozhodnuté rozsudkom pre zmeškanie žalovaného, môže sa žalovaný brániť návrhom na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, ak sa z ospravedlniteľného dôvodu nedostavil na pojednávanie, na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškania, pričom v návrhu musí uviesť (dôležitý a ospravedlniteľný) dôvod zmeškania. O návrhu súd rozhoduje formou uznesenia, a to buď tak, že návrh zamietne alebo rozsudok pre zmeškanie zruší. Odvolanie je tak prípustné len proti uzneseniu, ktorým súd návrhu na zrušenie rozsudku nevyhovie (návrh zamietne) - § 357 písm. h) CSP. Proti uzneseniu, ktorým súd návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie vyhovel, odvolanie nie je prípustné vychádzajúc z ust. § 355 ods. 2 CSP v spojení s § 357 CSP písm. h) CSP. Súčasná

právna úprava uznesenia a prípustnosť odvolania proti tejto forme rozhodnutia je koncipovaná tak, že proti uzneseniu vo svojej podstate odvolanie prípustné nie je. Prípúšťa sa len v tých prípadoch, ktoré sú taxatívne vypočítané v § 357 CSP. Civilný sporový poriadok v ust. § 357 CSP totiž taxatívne vymenúva okruh uznesení súdu prvej inštancie, proti ktorým je odvolanie prípustné. V súdnej veci bolo návrhu žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie vyhovené a toto uznesenie nie je taxatívne uvedené v ust. § 357 CSP ako uznesenie, proti ktorému zákon odvolanie prípúšťa, a preto proti takému uzneseniu odvolanie prípustné nie je. Z uvedeného vyplýva, že pri vyhotovení písomného uznesenia Okresného súdu Námestovo č.k. 2Cb/1/2016-367 zo dňa 30.07.2021 došlo k zrejmej nesprávosti pri poskytnutí poučenia o možnosti podať opravný prostriedok.“

13. Proti uvedenému uzneseniu č.k. 2Cb/1/2016-392 zo dňa 13.09.2021, ktorým bolo vyhovené návrhu žalovaného na opravu uznesenia okresného súdu žalobca podal odvolanie podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP, § 365 ods. 1 písm. d) CSP, citoval § 357 CSP a konštatoval, že v § 357 CSP nie je úplne jednoznačne „napísané“, preto umožňuje rôzne výklady. Ako príklad uviedol § 357 písm. e) CSP, podľa ktorého je prípustné odvolanie proti uzneseniu súdu prvej inštancie o zrušení neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia podľa § 334 a § 335 ods. 1 CSP. V zmysle § 357 písm. f) CSP je prípustné odvolanie proti uzneseniu súdu prvej inštancie o návrhu na opravu chýb v písaní a počítaní i zrejmej nesprávosti okrem odôvodnenia. Uviedol, že § 357 písm. f) CSP „nehovorí“ nič o tom, že by odvolanie bolo prípustné iba proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na opravu chýb v písaní a počítaní, iných zrejmych nesprávosti, okrem odôvodnenia. Je zrejmé, že zákonodarca úmyselne neobmedzil rozsah predmetného ustanovenia iba na situáciu, keď súd nesprávne vykonal navrhované vykonanie opravy chýb v písaní alebo počítaní, ale naopak, počítal s prípustnosťou odvolania aj v prípade, ak ide o zamietnutie návrhu na vykonanie opravy chýb v písaní alebo v počítaní. Na základe uvedeného potom odvolateľ konštatoval, že na § 357 CSP je v zásade potrebné nahliadať tak, že v prípade tohto zákonného ustanovenia je možné aplikovať extenzívny výklad tohto ustanovenia na jednotlivé prípady, kedy je možné podať odvolanie. S prihliadnutím na uvedené potom aj v prípade § 357 písm. h) CSP je potrebné aplikovať extenzívny výklad predmetného ustanovenia, pričom podľa žalobcu je potrebné umožniť, aby aj žalobca mal právo na podanie, ak dôjde k vyhovaniu návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie v prospech žalovaného. V opačnom prípade ide o neprimerane prísny zásah do rovnosti práv a povinností jednotlivých účastníkov súdneho konania, kedy práva žalobcu sú podstatným spôsobom obmedzené, keďže nemá právo podať odvolanie v prípade, ak súd vyhovie návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie v prospech žalovaného, teda ide o nerovnováhu v právach a povinnostiach strán. Má za to, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a vychádza z nesprávneho posúdenia veci. Preto žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že ho zruší a vráti späť na ďalšie rozhodnutie. Odvolanie žalobcu bolo doručené na vyjadrenie žalovanému, ktorý v podaní na č.l. 406 poukázal, že s poukazom na nesprávne poučenie dňa 19.08.2021 právny zástupca žalovaného doručil okresnému súdu návrh na opravu, ktorý náležite odôvodnil poukazom na § 355 ods. 2 CSP v spojení s § 357 CSP, v zmysle ktorého platí, že ak súd vyhovel návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, proti takémuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné, preto navrhol aj opravné uznesenie, ktorým mal opraviť okresný súd zrejmu nesprávnosť, a to nesprávne poučenie o možnosti podať odvolanie. Okresný súd vydal opravné uznesenie, ktorým návrhu žalovaného vyhovel. „S poukazom na vyššie uvedené a vzhľadom na skutočnosť, že žalobca podal odvolanie proti uzneseniu Okresného súdu Námestovo zo dňa 30.07.2021, sp.zn. 2Cb/1/2016-367, nakoľko v čase jeho podania súd ešte nevydal opravné uznesenie, navrhujeme, aby odvolací súd s poukazom na ust. § 386 písm. c) CSP odvolanie žalobcu odmietol, nakoľko odvolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.“

14. Vo vyjadrení na č.l. 414 spisu žalovaný uviedol, že v súlade s § 355 ods. 2 CSP v spojení s § 357 CSP platí, že ak súd vyhovel návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, proti takémuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné. Okresný súd vydal opravné uznesenie, ktorým opravil zrejmu nesprávnosť v uznesení nesprávne poučenie o možnosti podať odvolanie. Odvolanie žalobcu považuje v celom rozsahu žalovaný za nedôvodné a špekulatívne. § 357 CSP je koncipovaný úplne jednoznačne, zjavne neumožňuje rôzne výklady a neumožňuje ani extenzívny výklad. Uvedené vyjadrenie bolo doručené na vyjadrenie právneho zástupcovi žalobcu podľa obsahu doručky na č.l. 419 spisu. Postupom krajského súdu na č.l. 425 spisu boli doručené podania žalovaného v podaní právneho zástupcu žalovaného tak, ako bol upozornený okresný súd na túto povinnosť v podaní zo dňa 04.11.2020 (č.l. 338 spisu) krajským súdom, ktorá povinnosť však nebola okresným súdom splnená. Doručka právneho zástupcu žalobcu v zmysle doručenia krajským súdom je na č.l. 428 spisu.

15. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), prejednal vec v medziach § 379, § 380 ods. 1 CSP na základe podaných odvolaní žalobcom a postupom bez nariadenia pojednávania odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Námestovo č.k. 2Cb/1/2016-367 zo dňa 30. júla 2021 odmietol podľa § 386 písm. c) CSP, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému odvolanie nie je prípustné v spojení s § 357 CSP a napadnuté uznesenie okresného súdu č.k. 2Cb/1/2016-392 zo dňa 13. septembra 2021 potvrdil ako vecne správne rozhodnutie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

16. V predmetnej veci bolo zrejmé, že pôvodne okresný súd rozhodol rozsudkom pre zmeškanie č.k. 2Cb/1/2016-120 zo dňa 12. februára 2019 tak, „že žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi istinu 122.552,41 Eur spolu s 0,05%-tným poplatkom z omeškania zo sumy 21.147,- Eur za obdobie od 30.07.2014 do zaplatenia, zo sumy 49.760,76 Eur od 29.08.2014 do zaplatenia a zo sumy 51.644,65 Eur od 25.09.2014 do zaplatenia, v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku (I. výrok), zároveň žalobcovi proti žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (II. výrok) a rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť súdny poplatok zo žaloby vo výške 7.352,50 Eur (III. výrok). V dôvodoch svojho rozhodnutia konštatoval, že vo veci nariadil pojednávanie na deň 12.02.2019, na ktorý sa žalovaný (jeho právny zástupca nedostavil), hoci bol naň riadne a včas predvolaný (doručenie bolo právnenému zástupcovi žalovaného doručené do elektronickej schránky dňa 19.12.2018 o 12.39 hod.), svoju neúčasť na pojednávaní neospravedlnil žiadnym spôsobom, teda včas a vážnymi okolnosťami, hoci bol v predvolaní poučený o následkoch nedostavenia sa a o možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a to aj na návrh protistrany. Žalobca navrhol vydanie rozsudku pre zmeškanie pre neúčasť žalovaného, ktorému návrhu súd podľa § 274 C.s.p. vyhovel.“

17. Podľa ust. § 355 ods. 2 CSP proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa.

18. Podľa § 357 CSP odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o

- a) zastavení konania,
- b) odmietnutí podania vo veci samej,
- c) odmietnutí žaloby na obnovu konania,
- d) návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia,
- e) zrušení neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia podľa § 334 a 335 ods. 1,
- f) návrhu na opravu chýb v písaní a počítaní a iných zrejmých nesprávností, okrem odôvodnenia,
- g) zamietnutí návrhu na doplnenie rozsudku,
- h) zamietnutí návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie,
- i) návrhu na predbežnú vykonateľnosť rozsudku,
- j) odklade vykonateľnosti rozhodnutia,
- k) povinnosti zložiť zábezpeku vo veciach práva duševného vlastníctva,
- l) zabezpečení dôkazného prostriedku,
- m) nároku na náhradu trov konania,
- n) prerušení konania podľa § 162 ods. 1 písm. a) a § 164,
- o) návrhu na uznanie cudzieho rozhodnutia, o návrhu na vyhlásenie vykonateľnosti cudzieho rozhodnutia a vo veciach výkonu cudzieho rozhodnutia.

19. Podľa § 386 písm. c) CSP, odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

20. Za aplikácie vyššie citovaných zákonných ustanovení krajský súd zistil, že odvolanie žalobcu smeruje proti rozhodnutiu okresného súdu, ktorým zrušil rozsudok Okresného súdu Námestovo č.k. 2Cb/1/2016-120 zo dňa 12.09.2019. Právna úprava v zák. č. 160/2015 Z.z. pripúšťa podať odvolanie proti uzneseniu súdu prvej inštancie, ak to zákon pripúšťa a ktoré je taxatívne vymenované v § 357 CSP (pozitívne vymedzenie). Úprava § 357 písm. h) CSP pripúšťa podať odvolanie proti uzneseniu súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie. Zákon, a to Civilný sporový poriadok však proti uzneseniu súdu prvej inštancie, ktorým bolo vyhovelé návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, t.j. bol zrušený rozsudok pre zmeškanie odvolanie nepripúšťa, pretože v § 357 písm. a) až o) CSP takéto uznesenie súdu prvej inštancie nie je uvedené ako rozhodnutie, proti ktorému je odvolanie prípustné. Z uvedeného, preto odvolací súd nemal inú možnosť, ako odvolanie žalobcu odmietnuť. V

tomto smere, potom krajský súd nemohol prihliadnuť k nesprávnemu poučeniu, ktoré uviedol okresný súd v napadnutom uznesení, v zmysle ktorého proti uzneseniu (na č.l. 367 spisu zo dňa 30. júla 2021) možno podať na Okresnom súde Námestovo, a to v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia. Nesprávne poučenie o možnosti podať odvolanie, preto nemohlo zakladať právo žalobcu na podanie odvolania. Na tejto skutočnosti (nepripustnosť odvolania), voči uzneseniu okresného súdu zo dňa 30. júla 2021, nič nemení ani fakt, že okresným súdom bolo vydané opravné uznesenie, ktorým okresný súd poučenie o možnosti podať opravný prostriedok, opravil samostatným uznesením, voči ktorému však bolo podané zo strany žalobcu odvolanie a z tohto dôvodu bolo podrobené odvolaciemu prieskumu vo vyvolanom odvolacom konaní, čomu zodpovedá odôvodnenie odvolacieho súdu uvedené nižšie.

21. Zdôrazňuje potom odvolací súd, že z dôvodu, že proti uzneseniu súdu prvej inštancie, ktorým bolo vyhovelé návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, výsledkom ktorého bol zrušený rozsudok Okresného súdu Námestovo č.k. 2Cb/1/2016-120 zo dňa 12.02.2019, odvolanie nie je prípustné, sa následne krajský súd ani nemohol zaoberať odvolacími dôvodmi žalobcu, ktorý tvrdil nesprávnu aplikáciu právnych predpisov okresným súdom. V závere sa zo strany krajského súdu konštatuje, že nesprávne poučenie o možnosti podať odvolanie, nezakladá strane sporu právo na podanie odvolania, ak smeruje odvolanie proti rozhodnutiu, proti ktorému zákon odvolanie nepripúšťa v zmysle § 355 ods. 2 CSP v spojení s § 357 CSP. V tejto súvislosti odvolací súd len primerane a podporne poukazuje i na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Sžo/140/2010 zo dňa 12. júla 2010, ktorý uviedol, že „...Najvyšší súd odvolanie žalobcov podľa § 218 ods. 1 písm. c) OSP odmietol aj napriek tomu, že krajský súd poučil účastníkov, že odvolanie nie je prípustné, pretože ani nesprávne poučenie súdu nemôže založiť prípustnosť odvolania tam, kde zákon odvolanie nepripúšťa“. Obdobné závery boli vyslovené Najvyšším súdom SR aj v uzneseniach sp.zn. 3Cdo 369/2012 zo dňa 05. februára 2013, sp.zn. 9So/69/2011 zo dňa 30. júna 2011.

22. Opravným uznesením č.k. 2Cb/1/2016-392 zo dňa 13. septembra 2021 okresný súd opravil poučenie uznesenia Okresného súdu Námestovo č.k. 2Cb/1/2016-367 zo dňa 30.07.2021 tak, že poučenie správne znie: „Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 357 CSP argumentum a contrario)“. Vykonal opravu v časti poučenia o podanom opravnom prostriedku. Proti tomuto opravnému uzneseniu Okresného súdu Námestovo č.k. 2Cb/1/2016-392 zo dňa 13. septembra 2021 podal žalobca odvolanie. Odvolací súd primárne posudzoval prípustnosť odvolania voči opravnému uzneseniu okresného súdu a dospel k záveru, že ide o opravné uznesenie v zmysle § 357 písm. f) CSP, proti ktorému je možné podať odvolanie, pretože k oprave chýb v písaní došlo na návrh, preto vzhľadom k tomuto procesoprávnenému stavu došlo v odvolacom konaní k jeho prieskumu, a to v rozsahu odvolacích dôvodov žalobcu v podaní odvolania zo dňa 01.10.2021 č.l. 399 a nasl. spisu. Po vykonanom odvolacom prieskume odvolací súd konštatuje vecnú správnosť záverov okresného súdu konštatovaných v opravnom uznesení cez úpravu § 387 ods. 1, 2 CSP.

23. V tomto smere, ak žalobca namietal nesprávne právne posúdenie veci ako i skutočnosť, že konanie podľa neho má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, tak odvolací súd nemohol túto odvolaciu argumentáciu vyhodnotiť ako takú, ktorá by mala vplyv na vecnú správnosť záverov okresného súdu. Mal za to odvolací súd, že proti predmetnému uzneseniu ako rozhodnutiu súdu prvého stupňa o oprave, a to i v časti poučenia o opravnom prostriedku je odvolanie cez úpravu v § 357 písm. f) CSP prípustné. Nestotožnil sa s ďalšou argumentáciou v odvolaní, kde žalobca tvrdil extenzívny výklad § 357 písm. h) CSP, a to cez ktoré tvrdenia odvodzoval možnosť podania opravného prostriedku vo forme odvolania, proti uzneseniu okresného súdu zo dňa 30. júla 2021. Odvolací súd posudzoval odvolaciu argumentáciu i cez tvrdenie o neprimerane prísnom zásahu do rovnosti práv a povinností jednotlivých účastníkov súdneho konania, kedy práva žalobcu by mali byť podľa neho podstatným spôsobom obmedzené, keďže nemá právo podať odvolanie v prípade, ak súd vyhovie návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie v prospech žalovaného. V rovine tejto argumentácie odvolací súd poukazuje na znenie § 357 písm. h) CSP, v zmysle ktorého odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie a konštatuje, že nevidí v tomto prípade vzhľadom na zákonnú dikciu tohto ustanovenia priestor na stotožnenie sa s argumentáciou žalobcu, že „ide o neprimerane prísny zásah do rovnosti práv a povinností účastníkov súdneho konania, keďže zákon nevymedzuje, že odvolanie nemôže podať len žalobca, čo vyplýva z odvolacej argumentácie žalobcu v odvolaní“. K tejto odvolacej námietke, krajský súd uvádza, že ani jedným z napadnutých rozhodnutí okresného súdu nebola porušená zásada rovnosti strán v súdnom procese. Odvolací súd konštatuje, že pri tomto svojom závere vychádzal z toho, že táto zásada (rovnosti)

sa prejavuje vytváraním rovnakých procesných podmienok subjektov, o ktorých právach a povinnostiach rozhoduje súd (PL. ÚS 43/95, II. ÚS 121/02). Pod rovnakým postavením účastníkov možno rozumieť iba také procesné postavenie, ktoré zabezpečí spravodlivý proces. Požiadavka spravodlivého procesu v sebe obsahuje zásadu, zaručujúcu pre každú stranu v procese mať rovnakú možnosť obhajovať svoje záujmy a zároveň vylučujúcu mať možnosť podstatnej výhody voči protistrane. Obsah práva rovnosti ako jedného z určujúcich ústavno-právnych princípov občianskeho súdneho procesu spočíva v tom, že všetci účastníci občianskeho súdneho konania (osobitne sporového konania), ako aj iného civilného procesu, majú rovnaké procesné práva a povinnosti, ktoré uplatňujú a plnia za rovnakých procesných podmienok, bez zvýhodnenia alebo diskriminácie niektorej z procesných strán. Nerozhoduje procesné postavenie alebo procesná pozícia účastníka, nie je podstatné ani to, ktorý z účastníkov sa stane žalobcom a ktorý z účastníkov je žalovaný (II. ÚS 35/02). Táto zásada, vyjadrujúca „právo na spravodlivý proces“, nutnosť rovnakých „pravidiel hry“, alebo tiež „princíp rovnosti“, sa premietla do napadnutých rozhodnutí okresného súdu, a to napriek námietkam žalobcu vyjadreným v odvolaniach.

24. Len pre úplnosť na tomto mieste odvolací súd pripomína, že podľa názoru Ústavného súdu SR vyjadreného v Náleze sp.zn. II. ÚS/264/04 zo dňa 30.11.2005 poučenie o možnosti podať opravný prostriedok je iba plnením špeciálnej poučovacej povinnosti súdu. Nemá žiaden účinok, čo je potvrdené aj stabilnou súdnou praxou, podľa ktorej nesprávne poučenie o možnosti podať opravný prostriedok (hoci nie je prípustný), nezakladá žiadne účinky, najmä nevytvára procesné právo na podanie odvolania, pretože rozhoduje len znenie zákona a nie obsah poučenia.

25. Krajský súd ako súd odvolací nerozhodoval o nároku na náhradu trov odvolacích konaní (sp.zn. 14Cob129/2021 14Cob/130/2021) spojených s odvolaniami žalobcu, keďže o takýchto nárokoch nerozhodoval okresný súd ani v napadnutých uzneseniach. Navyše v daných veciach sa jednalo o procesné rozhodnutia súdu prvej inštancie a v rámci konania o veci samej bude rozhodované o nároku na náhradu trov celého konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia oprávneného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.